ஸ்ரீ திரிபுரஸுந்தரீஸமேத ஸ்ரீ சந்திரமௌளீசுவராயநம:

ஆர்யதர்மம்.

विरिञ्चिस्वर्गेशप्रभृतिविबुधानामसुलभं
यदाप्तुं योगीशा वनभुवि तपस्यन्ति सततम् ।
यदिष्टं भक्तानां कलयति हरे ते करुणया
भवेयं धन्यस्तच्चरणमिह लब्ध्वा हृदि कदा ॥

விரிஞ்சிஸ்வர்கேசப்ரப்ருதி விபுதாநாமஸுலபம்
யதாப்தும் யோகீசாவநபுவி தபஸ்யந்தி ஸததம் ।
யதிஷ்டம் பக்தாநாம் கலயதி ஹரே தே கருணயா
பவேயம் தந்யஸ்தச்சரணமிஹ லப்த்வா ஹ்ருதி கதா ॥

யாதொரு சரணமானது பிர்மா இந்திரன் முதலான தேவதைகளாலும் சுலபமாக அடைய முடியாதோ யாதொரு சரணத்தை அடைய வேண்டி சிறந்த யோகிகள் அரண்யப் பிரதேசத்தில் எப்பொழுதும் தவம் புரிகின்றார்களோ யாதொன்றானது தம்பக்தர்களுக்கு விரும்பியதையெல்லாம் அளிக்கின்றதோ ஹே ஹரே ! ஹே புருஷோத்தம உம்முடைய அனுக்கிரஹபலத்தால் அவ்வித மஹிமைபெற்ற அந்தச் சரணத்தை எந்த ஸமயத்தில் எனது ஹிருதயத்தில் அடைந்து ஜன்ம ஸாபல்யத்தைப்பெறப் போகிறேன்.

ஒரு பக்தர் ஸ்ரீ பகவானிடம் பிரார்த்திக்கின்றார். ஹே விஷ்ணோ உமது சரணாவிந்தங்களை என் ஹிருதயகமலத்தில் இடைவிடாமல் எப்பொழுதும் தியானம் செய்துகொண்டு இம்மானிடப் பிறவியை ஸபலமாகச் செய்து தன்யனாகவேண்டுமென்று விரும்புகின்றேன். தேவர்கள் முனிவர்கள் முதலாயினோர்களுக்குக் கூட சுலபமாய் கிடைக்காத அச்சரணமானது எம்போன்றவர்களுக்குக் கிடைப்பது அரிதிலுமரிதே. ஆயினும் உமது கருணையிருந்தால் எதையும் சுலபமாக அடையலாமென்கிற நம்பிக்கை எனக்கிருப்பதால் தயவு செய்து தங்களுடைய கருணைக்கு என்னைப்பாத்திரனாகச் செய்து எனது விருப்பத்தைப் பூர்த்தி செய்து வைக்கவேணுமாய்க் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சுபம் !

உபபத்திராதிபர்.

18

ஆர்யதர்மம்.

பிரபவ-ஹூ தை-மீ கஙஉ

ஸம்ஸ்காரம்.

5-வது நாமகரணம்.

பெயரிடுவது ஒரு ஸம்ஸ்காரமெனக் கூறப்பட்டது. ஸம்ஸ்காரமென்றால் தோஷத்தை விலக்குவதும் குணத்தைப் புகட்டுவதுமாகும். பெயரிடுவதால் எந்த தோஷம் விலகுகின்றது எந்த குணமுண்டாகின்றது என்று சிலர் ஆசங்கை கொள்ளுகின்றனர். அதற்கு ஸமாதனமிதுவாம். கர்மவசத்தால் அங்குமிங்குமாகச்சுற்றிச்சுயட்டப்பட்டுஸ்தாவர ஜன்மத்திலும்ஜங்கமபாவத்தில் பசு, பக்ஷி முதலிய திர்யக்ஜன்மத்திலும் திரிந்துகொண்டு வரும் ஜீவன் ஒரு கட்டுக்கும் அகப்படாமலிருக்கின்றுனும் அதனுற்றான் ஒருவர்வார்த்தைக்கும் கட்டுப்படாமல் காலத்தை வீணாகக் கழிப்பவனைத் "தன்கொண்டிமாடாய்த்திரிகிறான்" என்றுமாட்டுக்கொப்பாகக் கூறியிருக்கிறார்கள் அதனுற்றான் ஜிவனைக்கட்டிலடக்கிக் காரியத்தை விதித்துக் காப்பாற்ற வந்த வேதமும் பசு பக்ஷி, முதலியவைகளாக ஜீவன் ஜனித்தபோது அவனைக் கர்மயோகத்தில் கட்டுப்படுத்த வில்லையாம். இதுவே பெருத்த தோஷமாம். முன் கடந்த ஏதோ ஒரு மானிட ஜன்மத்திற் செய்ததோர் நற்க்ரியையின் சேஷத்தின் பயனாக மீண்டும் மானிடப் பிறவி நேர்ந்தால் அப்பொழுது அந்த ஜீவனுக்கு அன்னையின் கர்ப்பாசயத்திலிருக்கும்போதே "இனி நான் முன்போல் கொண்டியாய்த் திரியாமல் ஒரு கட்டுப்பாட்டிலிருந்து வரவேண்டும்" என்ற பகுத்தறிவு உண்டாகின்றதாம். இதன் விரிவு ஆர்யதர்மத்தின் 12-வது ஸஞ்சிகையில் 7-வது ஸஞ்சிகையில் காணலாம். அத்தகைய விவேகமுண்டானபடியால் பரமேசுவரனும் அவரது ஆக்ஞைப்படி ஒவ்வொரு அதிகாரத்தில் அமர்ந்த தேவ, ரிஷி, பிதிருக்களும் மானிட ஜன்மமெடுத்த ஜீவனைக் கட்டுப்படுத்தக் கருதுகிறார்களாம். மாட்டைக் கட்டுவதற்குக் கயிறு ஸாதனமாவதுபோல் இவனைக் கட்டு

வதற்கு நாமம் (பெயர்) கயிறு போலவாம். அதற்காகத்தான் நாமகரணம் மனிதனைப் பிறந்தவனுக்குச் செய்யப்படவேண்டிய தவசியம். அதனாற்றான் மனிதர்களுக்கெல்லாம் பெயரிடப்படு கின்றது. பசு பக்ஷி முதலியவைகள் நமது வீட்டில் ஜனிப்பினும் அவைகளுக்குப் பெரும்பாலும் பெயரிடுவதில்லை. அப்படியாரேனு மொருவர் அபிமானத்தால் அவைகளுக்குப் பெயரிட்டிருப்பினும் மனிதர்கள் வீட்டில் குழந்தைகளைக் கண்டவுடன் "தங்கள் குழந் தையா" இவனுக்கு என்ன பெயர் என்று கேழ்ப்பதுபோல் ஒரு கன்றுக்குட்டியையோ, நாய்க்குட்டியையோ பார்த்தவுடன் தங்க ளுடையதா இது? இதற்கு என்ன பெயர்? என்று பெரும்பா லும் கேழ்பது வழக்கமில்லை. ஆகவே பெயரிடுவதே கயிற்றில் கட்டுவதுபோலவாம். இதனால் கட்டுப்படுவதில்லையென்ற தோ ஷம் விலகிவிடுகிறதாம். ஆகவே நாமகரண ஸம்ஸ்காரத்திற்கு தோஷத்தை விலக்குவது என்ற தன்மைதகும். இக்கருத்தை சுருதிஸ்மிருதிகள் வெளியிடுகின்றன. அதாவது மனுஷ்யவர்க்கங் களையும் அவர்களால் ஆராதிக்கப்படவேண்டிய தேவர்களது ஆரா தன ரூபமான யக்ஞாதிகளையும் சேர்ந்தே ஸிருஷ்டித்துவிட்டு பிரம்மதேவர் 'இந்த யக்ஞாதி ஸாதனங்களால் நீங்கள் அபிவிரு த்திக்கு வரவேண்டும். இதனால் தேவர்களை ஆராதியுங்கள். தேவர் கள் உங்களை அனுக்கிரஹிப்பார்கள். இவ்விதம் நீங்களும் தேவர் களும் ஒருவர்கொருவர் ஒத்துழைத்துக்கொண்டு பரமசிரேயஸை அடையவீர்களாக" என்று கர்மாதிகாரம் பெற்றஜீவர்களைநோக்கி உபதேசித்து அவர்களை தேவரிஷி பிதிருக்களுடைய கையில் கொ டுத்தாராம். இது பகவத் கீதையில் வெளிப்படை. இவ்விதம் தங்கள் வசம் ஒப்புவிக்கப்பட்ட கர்மாதிகாரம் பெற்ற ஜீவர்களை அந்த தேவர்கள் கடன்காரர்களைப் போலவும் பசுக்களைப் போல வும் தங்களது கட்டுக்குள்ளடக்கி ஆண்டு வருகிறார்கள். இது தைத்ரீய சுருதியிலும் பிருகதாரண்யத்திலும் பிரசித்தமாயுள்ளது.

தொடரும்.

பத்திராதிபர்.

மதிப்புரை.

லகுராமசரிதம்.

—o—

மகோபதேசக சாஸ்திர ரத்நாகர பிருதாலங்கிருதாயும் அத்வைத ஸபாபிரதான பண்டிதரும் பண்டிதகுலதிலகருமானபிர்மஸ்ரீ யக்ஞஸ்வாமி சாஸ்திரியளவர்களுடைய புத்திரான பி.எ., பிஎல் மஹாலிங்ககவி அவர்களாலியற்றப்பட்டு நமது பார்வைக்கு அனுப்பப்பட்ட இப்புத்தகத்தை வரப்பெற்றோம்.

இது தம் பெயருக்குற்றவாறு ஸ்ரீ வால்மீகி மஹரிஷியால் லோகோபகாரத்தின் பொருட்டு அனுக்கிரஹிக்கப்பட்ட ஸ்ரீராமாயணத்தினுடைய ஸங்கிரஹமாயும் ஸாரபூதமாயும் இருக்கின்றது.

இப்புத்தகமும் ஸ்ரீமத்ராமாயணத்தைப் போல் ஆறுகாண்டங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டு வடமொழியில் தேவநாகரலிபியில் ஸரளமான பதங்களால் அனுஷ்டுப் விருத்தத்தில் பலரும் சுலபமாய் ஸ்ரீ பகவானுடைய சரித்திரத்தின் ஸாராம்சத்தையறிந்து தன்யர்களாகும்படி தெளிவாய் நல்ல கவிதையில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. இப்புத்தகம் பாலர்களுக்கு அதிலும் பள்ளியில் பயிலும் மாணவர்களுக்கு மிகவும் உபயோகமானது என்று எவரும் அங்கீகரிக்கக்கூடியதே. இக்கருத்தைக்கொண்டுதான் ஸகல மாணவர்களும் சுலபமாய் இதைவாங்கிப் படித்து ஸ்ரீராமபத்திருடை அனுக்கிரஹத்தைப் பெறவேண்டி இதின் விலையும் ஆறணாவென்று குறைவாகஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றது. இதில்அபேக்ஷையுள்ளவர்கள்— ய- மஹாலிங்கசாஸ்திரியள் பிஎ., பிஎல்.

புதுடபீர்தெரு கும்பகோணம்

என்று எழுதிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். உபபத்திராதிபர்.

மிலட்டூர் ஸ்ரீ சிவப்பிரியாம்பாள் ஸம்ஸ்கிருத வித்தியாசாலையின் வார்ஷிக மஹோத்ஸவம்.

ஷை பாடசாலையின் வித்தியார்த்தி சங்கத்தின் முதலாவது ஆண்டு நிறைவிழா.

ஷை கொண்டாட்டங்கள் சென்ற 4—12—27 ஞாயிற்றுக்கிழமை மாலை 3-மணிக்கு ஷை பாடசாலைக் கட்டிடத்தில் நடை

21

ஆர்யதர்மம் 12-வது வருஷத்தின் விஷய சூசிகை.

	பக்கம்.
ஆர்யதர்மம் 12-வது ஆண்டு.	2
ஹரிஹர அபேதம்.	4, 482, 498, 562, 594, 626, 658, 674
தற்கால மாணவர்களின் நிலை.	9
ஆன்ஹிகக்ரமம்.	10, 45, 53, 105, 137, 150, 199, 237, 262, 377, 437, 475, 550
மஹோதய புண்யகாலம்.	13, 21, 26, 62
ஸ்ரீ காஞ்சிநகர ஸ்ரீமுகபடனம்.	16
புருஷார்த்தம்.	18
ஆர்யமத ஸாரஸங்கிரகம்.	34, 66
வித்வத்சிரோமணிமண்டலம்.	36
மதிப்புரை.	41
ஸ்ரீமத்வநவமி மஹோத்ஸவப் பத்திரிகை.	42
தர்மமே ஸர்வஜன க்ஷேமகரம்.	42
ஆர்யதர்மாபிவர்தனீ ஸபா, கீழையூர்.	43
ஸம்ஸ்காரம்.	50, 82, 98, 530, 610
தர்மப் பிரமாண நிரூபணம்.	57
திருவாதி ஸம்ஸ்கிருத கலாசாலை பழைய மாணவர் சங்கம்.	69, 141
நமது கடமை.	70
ஸ்ரீ ஜகத்குரு மஹாஸ்வாமிகள் விஜயம்.	72
உபன்யாசத்தின் சுருக்கம்.	75
இந்தியாவில் தத்கால நிலை.	76
ஔபாஸன மாகாத்மியம்.	79, 88
ஸ்மிருதி பிரமாணமா?	89
இந்திய சங்கீதப் பிரசாரம்.	103
ஸநாதன தர்மப் பிரசாரம்.	111, 191
மதிப்புரை.	112
ஸ்திரீ தர்மம்.	114, 130, 576, 606
வித்யாவிகாஸினீ ஸபா.	118
ஆசாரத்தின் மேன்மை.	120
மகாகும்பாபிஷேகம்.	125
அரசாங்கம்.	127, 133
பதிவிரதா ஸ்திரீகள் இருக்கவேண்டிய முறை.	146, 162, 167
அமரகலாவிலாஸினீஸபா கண்டனம்.	149
தர்மசாஸ்திரத்தின் மகிமை.	155, 165
பெரும் குடியை ஒழித்தல்.	167

பக்கம்.
ஸ்ரீ பகவத்கீதா உபன்யாசத்தின் சுருக்கம். 170, 190. 198, 224, 229, 276, 399, 404, 458, 508, 540, 668, 677
மதிப்புரை. 173
சம்மதவயது மசோதாவிற்கு மறுப்பு. 178
மதிப்புரை. 187
சென்னையில் அத்வைத ஆசார்ய சரிதப் பிரசாரம். 189
ஆசார்ய மகிமை. 189
ஸ்மிருதி செய்தவர்களின் ஆராய்ச்சி 203, 212, 278, 311, 324
ஆத்மாநாத்மவிவேகம். 210, 226, 242, 258, 274, 290, 306, 322, 332, 353
மதுரை ஸ்ரீ ராமேஸ்வரம் தேவஸ்தான பாடசாலையின் 11-வது வருஷோத்ஸவம். 220
ஐயவினா. 221
ராமேஸ்வரம் ஸம்ஸ்கிருத காலேஜ். 221
காலக்ஷேபம். 223
விஷ்ணுவின் பிரத்யக்ஷம். 232
ஸ்ரீமதாசாரிய பாலலீலை. 235
மதிப்புரை. 240
ஜகத்குரு சங்கர ஜயந்தி. 245
ஓர் வேண்டுகோள். 246
சங்கரஜயந்தி ஜன்மோத்ஸவப் பத்திரிகை. 247
கோயம்புத்தூரில் ஆசார்யவிஜயமும் உபன்யாஸமும். 249, 261
அகில பாரதவர்ஷீய ப்ராம்மணமகாஸம்மேளனம். 264
221-வதுபக்கத்தில்கூறப்பட்ட ஐயவினாவிற்குவிடை. 268 to 270
மதிப்புரை. 282
தமிழ்வருஷ கியாலண்டர். 283
நெரிஞ்சிப்பேட்டையில் ஆசார்யேந்திரவிஜயம். 284, 296, 308
ஹிந்துமதம் இருப்பதா இறப்பதா? 292
ஸ்ரீமடம் தர்மஸ்தஸ். 299
சென்னையில் ஸ்ரீமதாசார்யஜயந்தி. 301
கும்பாபிஷேக முகூர்த்தத்தைப்பற்றிய ஓர் விக்ஞாபனம். (மூன் பக்கம் 221, 268 to 270 விஷயத்திற்கு சமாதானம்) 304
மோக்ஷாதிகாரிகள். 315
ஸனகாதிகளின் வரலாறு. 329, 340, 375
வர்த்தந்தி உத்ஸவம். 349
மதிப்புரைகள். 351

பக்கம்.

ஒற்றுமை.	356
சந்தியாவந்தன விமரிசம்.	358, 421, 484
ஒரு வேண்டுகோள்.	363
கும்பாபிஷேகத்தைப்பற்றிய விக்ஞாபனத்திற்கு விடை.	365
நோட்டீஸ்	367
கலிகாலதர்மோபதேஷ்டாக்கள்.	370,386,402,418,434,450,466
விக்ஞாபனத்திற்கு விடை.	372
சிதம்பரத்தில் அகனிஷ்டோமயாகம்.	374
தலையூர் அத்வைத வித்யாசாலை.	380
ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ பார்வதீ ஸம்வாதம்.	382, 390
பெருந்தன்மை.	392
தீண்டாமைக்கு முடிவுகாலம்	395, 405, 452, 467, 488
வரலெக்ஷ்மி விரதம்.	410
யஜுர்வேதிகளின் உபாகர்மம்.	414
இவ்வருஷத்திய உபாகர்மா.	420
உபாகர்மம்.	424 to 429, 448
வியாஸபூஜா வைபவம்.	436
வர்ணாச்ரமதர்மம.	441
சந்தாநேயர்களுக்கு ஓர் விக்ஞாபனம்.	447
தமிழ்பஞ்சாங்க ஆராய்ச்சி.	462, 473
ஓர் ஸம்சயம்.	474
உபாகர்மாவில் ஆசார்யபக்தி.	494, 500
72-வது ஆண்டுவிழா.	495
பொறுமை.	505
மங்களபுரி பிராமணஸபை.	508
காந்தி கூறும விதவாவிவாகத்திற்குமறுப்பு.	514 to 528,535,578
பிராம்மணர்களின் மதவிஷயமாய் மகாத்மாஜி பிரவேசிக்காமல் இருப்பாரா?	541
பிரம்மயக்ஞம்.	543
கீதையும் ராட்டினமும்.	546
ஓர் கண்டனக்கூட்டம்.	555
ஓர் விக்ஞாபனம.	558
மதமும் மாணிட வாழ்க்கையும்.	559, 563
இதுவும் காலவித்யாஸமா?	566, 591, 596, 677
ஹிந்துமதத்தின் உண்மையும் மேன்மையும்.	571
இவரா மகாத்மா.	601

பக்கம்.

லக்ஷார்ச்சனே. 605

லோககுருவின் மஹிமப்ரகடனம். 613, 663

அன்னேயூர்சரஸ்வதிவிலாஸமாணவர்சங்கஜந்தாம்ஆண்டுவிழா 616

விதவாவிவாகமும் வங்காளப்பள்ளி ஆசாரியர் மறுப்பும். 617, 631, 685, 731, 741

அழைப்புப் பத்திரம். 623

வர்ணுச்ரமதர்ம மகாநாடு. 628

ஸ்ரீமாயூரக்ஷேத்திர மாகாத்மிய ஸங்க்ரகம். 634

ஆபஸ்தம்ப கிருஹ்யசூத்திர விசாரம். 638

பிராமணன் பத்திராதிபரின் வினவிற்கு விடை. 642

சிராத்த விமரிசம். 647

அரிஹர அபேதம் & விக்ரகாராதனம். 652

பிராமணஸபையும் வர்ணுச்ரம மகாநாடும் 660

பிராமணேத்தமர்களுக்கு ஓர் விக்ஞாபனம். 666

ஸ்ரீசாரதா நவராத்திரி லக்ஷார்ச்சனே. 667

வர்ணுச்ரம மகாஸபை. 670, 703

திருவாளப்புத்தூர் க்ஷேத்ரம். 684

துளஸீமஹிமை, 690, 706

கீதசுந்திரம். 694

தசாவதார காலங்கள். 695

வரவேற்புச்சங்கம். 699

அன்னேயூர் பிராம்மணஸபையின் தீர்மானம். 701

மதாசாரம். 701

ஸனுதன மாணவ தர்மம். 703, 709

ஓர் வேண்டுகோள். 711

கோவல் வீரட்டானம் பிராமணஸபை. 713

கூகலூர் வர்ணுச்ரம தர்மஸபையும் தீர்மானங்களும். 714

ஆஸ்திகமகாஜநஸபை. 715

விவாஹவயதுமசோதா. 718, 725

மோக்ஷாதிகாரி நிரூபணம். 722, 738, 754

ராதாகல்யாண மஹோத்ஸவப் பத்திரிகை. 736

மதிப்புரை. 749

ஸநாதநதர்மம் அவசியம். 751

சூத்ரன் என்ற பதத்தைப்பற்றிய விசாரம். 757

கலிரிஷி ரோகமும் கசடற்ற தீர்மானமும். 764

பெற்றன. அப்பொழுது திருவையார் ஸம்ஸ்கிருத காலேஜ் ஸாகித்ய ப்ரொபஸர் பிரபமஸ்ரீ சக்ரவர்த்தி அய்யங்கார் அவர்கள் அக்ராஸனம் வகித்தார்கள். முதலில் கடவுள் வணக்கமும் பையன்களால் தமிழ் இங்கிலீஷ் இவைகளில் சம்பாஷணையும் சிறுமிகளால் கோபிகா கீதை முதலியவைகள் பாடிக்கொண்டு கோலாட்டமும் நடைபெற்றது பிறகு மாணவர்களால் தமிழில் காலவரிஷி என்ற நாடகத்தின் ஒரு பாகமும் ஸம்ஸ்கிருதத்தில் ஜானகீபரிணயம் என்ற நாடகத்தின் ஒரு பாகமும் நடத்திக் காண்பிக்கப்பட்டது. பிறகு அக்ராஸனாதிபதியவர்கள் "ஸனாதனதர்மம் என்ற விஷயத்தைப்பற்றியும், தற்கால நிலமை, ஸம்ஸ்கிருதபாஷை அவசியம் கற்கவேண்டியது என்ற விஷயங்களைக் குறித்து வெகு அழகாய் உபன்யஸித்தார்கள். பிறகு எல்லோருக்கும் சந்தனம் தாம்பூலங்கள் வழங்கி இனிது முடிந்தது.

ஸீதாரமசாமா For காரியதரிசி.

ஓர் ஸந்தேஹம்.

கிரஹஸ்தர்கள் ஆசௌசாதி நிமித்தமில்லாமல் ஸாதாரண க்ஷௌரகர்மாவில் கூட ஸர்வாங்கக்ஷவரம் செய்துகொள்ள வேண்டுமென்பது அனேக சிஷ்டர்களின் அபிப்பிராயம். அதற்குத் தகுந்த பிரமாணம் என்னயிருக்கிறது ?

மனுஸ்மிருதியில்

कृत्तकेशनखश्मश्रुर्दान्तः शुक्लांबरः शुचिः ।

க்ருத்தகேசநகச்மச்ருர்தாந்த: சுக்லாம்பர: சுசி: ।

என்ற சுலோகத்தால் தலைமயிர் முகத்திலுள்ள மீசை முதலியவைகளும் க்ஷவரம் செய்யப்படவேண்டும் என்று கிடைக்கிறது.

பின்னும் யாக்ஞவல்கிய ஸ்மிருதியில்

कृत्तकेशनखश्मश्रुःशुक्लांबरः ।

க்ருத்தகேசநகச்மச்ரு: சுக்லாம்பர: ।

என்ற சுலோகத்தாலும்

சாண்டில்ய ஸ்மிருதியில்

कृत्तकेशनखश्मश्रुः त्रिषु पक्षेषु गृही वपेत् ।

𑌕𑍃𑌤𑍍𑌤𑌕𑍇𑌶𑌨𑌖𑌶𑍍𑌮𑌶𑍍𑌰𑍁𑌃 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑍁 𑌪𑌕𑍍𑌷𑍇𑌷𑍁 𑌗𑍃𑌹𑍀 𑌵𑌪𑍇𑌤𑍍 ।

என்ற சுலோகத்தாலும் முன் சொல்லப்பட்ட அர்த்தம் கிடைக்கிறதேயன்றி லோமவபநம் கிடைக்கவில்லை. சிலர்

आहिताग्नेः द्वयं पर्व द्वादशीच प्रशस्यते ।
भ्रूशकोष्ठैर्विना सर्वं केशलोमानि वापयेत् ॥

𑌆𑌹𑌿𑌤𑌾𑌗𑍍𑌨𑍇𑌃 𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌪𑌰𑍍𑌵 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑍀𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌸𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌭𑍍𑌰𑍂𑌶𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌕𑍇𑌶𑌲𑍋𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌾𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍

என்ற சுலோகத்தினல் ஸர்வாங்கக்ஷவரம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது எனச்சொல்லுகிறுர்கள், அது உசிதமல்ல அந்த சுலோகம் ஆஹிதாக்னிகளின் க்ஷவரத்தில் பிரமாணமாகுமேயன்றி க்ரஹஸ்தர்களுடைய க்ஷவரத்தில் பிரமாணமாகாது. அப்படிப் பிரமாணமாக ஒப்புக்கொள்ளும் பக்ஷத்தில் பர்வகாலங்களிலும் துவாதசியிலும் க்ஷவரம் செய்து கொள்வதில் தோஷமில்லையென ஏற்படும்.

மற்றொரு ஸ்மிருதியிலும்

विनातीर्थं विनायज्ञं मातापित्रोर्मृतिं विना ।
यो वापयति लोमानि सपुत्रः पितृघातकः ॥

𑌵𑌿𑌨𑌾𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌯𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌮𑌾𑌤𑌾𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌰𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾 ।
𑌯𑍋 𑌵𑌾𑌪𑌯𑌤𑌿 𑌲𑍋𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌘𑌾𑌤𑌕𑌃 ॥

என்கிற சுலோகத்தினல் ஸாதாரண காலங்களில் ஸர்வாங்கக்ஷவரம் நிஷேதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இன்னும் ஆஹிதாக்நி விஷயமான என்ற சுலோகத்தில்

पर्वणिकेशश्मश्रूणि वापयत अपि लोमान्यपि वापयेत् ।

𑌪𑌰𑍍𑌵𑌣𑌿𑌕𑍇𑌶𑌶𑍍𑌮𑌶𑍍𑌰𑍂𑌣𑌿 𑌵𑌾𑌪𑌯𑌤𑌿 𑌅𑌪𑌿 𑌲𑍋𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌵𑌾𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।

என்ற சுலோகத்தில் अपि என்ற பதத்தைக் கவனித்தால் ஆஹிதாக்நிகளாகவில்லாதவர்களுக்குஸாதாரண காலங்களில்ஸர்வாங்கக்ஷவரம் செய்துகொள்வதற்குப்பிரமாணமில்லை எனத்தோன்றுகிறது, ஆதலால் ஸாதாரண காலங்களில் ஸர்வாங்கக்ஷவரம் ஆவசியகம்என ஏற்படவில்லை.

விசேஷகாலத்திலோவென்றால்

आशौचान्ते तु सर्वाङ्ग वपनं श्रुतिचोदितम् ।

ஆசௌசாந்தே து ஸர்வாங்கம் வபநம் ச்ருதிசோதிதம் ।

என்ற இத்யாதி சுலோகங்கள் அவசியம் செய்யவேண்டுமென்பதில், பிரமாணமாயிருக்கிறது என்று சிலர் சொல்லுகின்றனர். இதனுல், ஆசௌசம் முதலியது இல்லாத காலத்தில்முக்கியமில்லையென ஏற்படுகிறது. இருந்தாலும் சில சிஷ்டர்கள் அவசியமென அனுஷ்டித்து வருகின்றனர்.

ஸாதாரண காலங்களில் ஸர்வாங்கக்ஷவரம் அவசியம் கர்த்தவ்யமா ? இல்லையா ? என ஏற்படும் ஸந்தேகமானது தகுந்த பிரமாணங்களால் வித்வத் சிகாமணிகளால் இந்த ஆரியதர்மம் மூலமாகவே வெளியிடப்பட்டு நிவாரணம் செய்யப்பட்டால் ஆஸ்திக ஜனங்களுக்கும் அனுகூலமாயிருக்கும்.

மு. ந. ஜானகிராமய்யர்,
முடிகொண்டான்.

ஸந்தேகத்திற்கு உத்தரம்.

ஆயுஷ்கர்ம (வபன) விசாரம்.

முடிகொண்டான் மகா-ள-ஸ்ரீ மு. ந. ஜானகிராமய்யாவர்களால் 'ஓர் ஸந்தேகம்' என்ற தலையங்கமிடப்பட்டு அனுப்பப்பட்டவபன விஷயமான விசாரம் இங்கு பிரசுரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த விஷயமாக தர்மசாஸ்திர ஆராய்ச்சி செய்ததிலேற்பட்ட ஸித்தாந்தம் பின்வருமாறு— மனிதனாய் பிறந்தவனுக்கு பிறந்தவுடன் வபனம் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஆனுல் அது சிஷ்டாசாரத்தில்லாதபடியால் வேண்டாமென்று வைத்தினுததீக்ஷிதீயத்தில் நிஷேதிக்கப்பட்டது தேவதாப் பிரார்த்தனத்தை முன்னிட்டு திருப்பதிமுதலிய க்ஷேத்திரங்களில் முடிவாங்கி வருகிற வழக்கத்தில் குழந்தைகளுக்கு தலை க்ஷவரம் செய்துவருவது தற்காலமாசாரத்தில் வந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆனுல் அது சாஸ்திரத்தில் விதிக்கப்படவில்லை. இது நடுக்காவேரியில் விளங்கிவந்த ஸ்ரீமான் பிரம்மஸ்ரீ. கு. ஸ்ரீநிவாஸசாஸ்திரிகள் அவர்களால் தமது பிரம்ம

வித்யா பத்திரிகையில் விரிவாகக்கூறப்படடுள்ளது. மூன்றுவது வயதில் சௌளம் என்று ஒருஸம்ஸ்காரம்சாஸ்திரங்களில் விதிக்கப் படுகின்றது. ஆசாரத்திலும் நடைபெற்று வருகிறது. ஆனால் அதை மூன்றுவது வயதான முக்கியகாலத்திலேயே செய்விக்கி ருர்கள். அதிற் செய்விக்க நேராதவர்கள் உபநயன காலத்தில் அவசியம் செய்விக்கிருர்கள். அதிலும் ஸாமவேதிகளுக்கும் மற்ற வர்களுக்கும் பேதமிருக்கின்றது. அந்த சௌளகாலத்தில் க்ஷௌ ரம் விதிக்கப்படுகின்றது. சௌளதாலத்தில் செய்விக்கப்பட்ட க்ஷௌரப்படி சிகையைத் தவிர மற்ற கேசங்களேயும், ச்மச்ரு (மீசை) யுண்டானபிறகு அதையும் ஸ்னுதகவிரதத்தை அனுஷ்டி க்கிற காலம்வரை இடையிலுள்ள காலங்களில் க்ஷௌரம் நேரும் போது செய்துகொள்ளவேண்டியது, வேதத்தை முற்றிலும் அத்தியயனம் செய்தபிறகு ஸமாவர்த்தனகாலத்தில் இந்த ஸ்னுந கர்மம் விதிக்கப்படுகின்றது. அந்தக்காலத்தில் க்ஷௌரம் இதுவரை செய்துவந்தபடி இல்லாமல்: தற்காலம் ஆஹிதாக்கினியல்லாத கிரஹஸ்தர்கள் செய்துகொண்டு வருகிற ஆசாரப்படி விதிக்கப்படு கின்றது. அதாவது விலக்கப்பட்ட புருவம் முதலிய சிலவிடங் தவிர ஸர்வாங்க க்ஷௌரம் விதிக்கப்படுகின்றது. ஆபஸ்தம்ப கிருஹ்யசூத்திரத்தில் இப்படி வியக்தமாகச் சொல்லாவிடினும், போதாயன கிருஹ்யசூத்திரத்தில் விரிவாகக் கூறப்படுகின்றது. அதாவது போதாயன கிருஹ்யம் இரண்டாவது பிரச்னத்தில் ஆருவது அத்தியாயம் ஒன்பதாவது கண்டத்தில் ஸமாவர்த்த னத்தில்

"श्मश्रूण्येवाग्रेवपते । अथोपपक्षौ, अथ केशान्, यथोप-
पातमितराण्यङ्गानि । .... यएवं विद्वांसो लोमानि
वापयन्ते,सयदि लोमानि वापयिष्यमाणःस्यात् केशश्मश्रुवापयित्वा
लोमानि संहृत्य नखानि निकृन्तयीत"

"𑌶𑍍𑌮𑌶𑍍𑌰𑍂𑌣𑍍𑌯𑍇𑌵𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇𑌵𑌪𑌤𑍇 𑌅𑌥𑍋𑌪𑌪𑌕𑍍𑌷𑍌 𑌅𑌥𑌕𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍
𑌯𑌥𑍋𑌪𑌪𑌾𑌤𑌮𑌿𑌤𑌰𑌾𑌣𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑌿.....................𑌯𑌏𑌵𑌂
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌂𑌸𑍋 𑌲𑍋𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌾𑌪𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌯𑌦𑌿 𑌲𑍋𑌮𑌾𑌨𑌿
𑌵𑌾𑌪𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍇𑌶𑌶𑍍𑌮𑌶𑍍𑌰𑍂 𑌵𑌾𑌪𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌲𑍋
𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌂𑌹𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌨𑌖𑌾𑌨𑌿 𑌨𑌿𑌕𑍃𑌨𑍍𑌤𑌯𑍀𑌤"

"ச்மச்ருக் (மீசை) களை முதலில் வபனம் செய்து கொள்ள வேண்டும். பிறகு கக்ஷங்களை பிறகு கேசங்களை பிறகு நேர்ந்தபடி. இதர (மற்ற) அங்கங்களை வபனம் செய்துகொள்ளவேண்டும் இவ்விதம் தெரிந்துகொண்டு லோமங்களை (கழுத்துக்குக் கீழ்பட்ட மார்பு, கைகள், கால்கள், முதலிய அங்கங்களிலுள்ள ரோமங்களை) வபனம் செய்துகொள்ளவேண்டும். லோமங்களையும் வபனம் செய்து கொள்ளுகின்றவன், ச்மச்ரு கேசங்களை வபனம செய்துகொண்டு பிறகு ரோமங்களை வபனம்செய்துகொண்டுநகங்களையும் நருக்கிக்கொள்ளவேண்டும். என்று விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது இங்கு கனகஸபாபதிப் பிரயோகக்கிரந்தத்திலும் மனுஷ்ய வபனம் தேவவபனம் அஸுரவபநம் இவைகளின் பேதத்தைச்சொல்லிதேவவபனத்தையாவதுமனுஷியவபனத்தையாவது செய்துகொள்ளவேண்டும். தேவவபனத்தால் ஸுவர்க்கத்தையடைவான். மனுஷய வபனத்தால் ப்ரஜைகள் பசுக்கள் முதலியவைகளை அடைவான். அஸுரவபனம் செய்துகொண்டால் எப்பொழுதும் அபஜயத்தை அடைவானுகையால் அதைச் செய்துகொள்ளக்கூடாது என்றும் கூறிவிட்டு

𑌏𑌵𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑌵𑌪𑌨𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂
𑌪𑍍𑌰𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑌭𑍍𑌰𑍂𑌶𑌿𑌖𑌾𑌵𑌰𑍍𑌜𑌂 𑌵𑌪𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌚𑍋𑌦𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌆𑌯𑍁𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑌂 𑌤𑌪𑍋𑌨𑌾𑌶𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌦𑌿 𑌵𑌾𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

"ஏவம் ஸர்வாங்கவபநம் கர்தவ்யம்
ப்ரகோஷ்டப்ரூசிகாவர்ஜம் வபநம் ச்ருதிசோதிதம்
ஆயு: க்ஷீணம் தபோநாசமஜ்ஞாநாத்யதி வாபயேத்" ॥

இங்கனம் ஸர்வாங்கக்ஷௌரம் செய்துகொள்ளவேண்டும். மணிக்கட்டுக்குமேல் முழங்கைக்குக் கீழுள்ள முன்கைகள் புருவம்சிகை இவைகளைத் தவிர மற்றயெல்லா அங்கங்களிலும் வபனம் சுருதியில் விதிக்கப்பட்டது. (இது சாகை முதல் அஷ்டகம் 5-வது பிரச்னம் 6-வது அனுவாகம் முதலில் பிரஸித்தமாயுள்ளது) இப்படித் தெரிந்து கொள்ளாமல் கண்டபடி செய்துகொண்டால் ஆயுஸ் குறையும் செய்ததவம் நசித்துவிடும். என்று விரிவாகக்கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அங்கனமே காதிரகிருஹ்ய சூத்திரம் 3வது படலம் 1-வது கண்டத்தில்

" वापयेत शिखावर्जं केश श्मश्रु लोम नखानि "

வாபயேத் ஶிகாவர்ஜம் கேஶஶ்மஶ்ரு லோமநகாநி

சிகையைத் தவிர கேசம் ச்மச்ரு ரோமம் நகம் இவைகளை வபனம் செய்துகொள்ளவேண்டும். என்று ஸமாவர்த்தனப் பிரகாணத்தில் ஸர்வாங்க வபனம் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இந்தப் பிரகாரந்தான் கிரகஸ்தனுன பிறகு அக்னிஹோத்திரியல்லாதவனுயினும் அக்னிஹோத்திரியாயினும் மேல் ஆசிரமத்தை ஸ்வீகரிக்கின்ற காலம் வரை வபனம் செய்துகொள்ளவேண்டியது போதாயன கிருஹ்யம் 5-வது பிரச்னம் 14-வது கண்டத்தில்

" केश श्मश्रु लोम नखवापनेनैव प्रतिपद्यते "

"கேஶஶ்மஶ்ருலோமநகவாபநேநைவ ப்ரதிபத்யதே"

என்றும், 14-வது பிரச்னம் 3-வது அத்தியாயம் 5-வது கண்டத்தில் ஸ்னுதகவிரதம் சொல்லுமிடத்தில்

" पर्वसु च केश श्मश்रु लोम नख वापनं "

"பர்வஸு ச கேஶஶ்மஶ்ரு லோமநகவாபநம் ॥

என்றும் ஸர்வாங்கவபனம் பர்வங்கள் தோறும விதிக்கப்படுகின்றது. அதனுல் இந்த ஸர்வாங்கவபனம் ஸமாவர்த்தன காலத்திற்குன் பிறகு கிடையாதென்று சங்கிக்க இடமில்லை அங்கனமாயின் ஸ்னுதகனுக்கு விதிக்கப்பட்ட இரண்டு யக்ஞோ ப வீ த ம் (பூணூல்) தரித்தல் முதலியவைகளும் ஸமாவர்த்தனகாலத்தில் மாத்திரமென்ருய் விடும். எழாவது பிரச்னத்தில் 8-வது கண்டத்தில்

" उक्तं समावर्तनं, समावर्तनप्रभृति "

உக்தம் ஸமாவர்தநம் ஸமாவர்தநப்ரப்ருதி ॥

ஸமாவர்த்தனம் முதற்கொண்டு என்று கூறப்படுவதால் பிந்தியும் இதேவிதமாகத்தான் வபனம் விதிக்கப்பட்டதாகின்றது. இவ்விதம் போதாயநஸூத்திரத்திலும் காதிரஸூத்திரத்திலும் காணப்படுவதால் இந்த ஸர்வாங்கவபனம் அந்த ஸூத்திரிகளுக்கு மாத்திரந்தானென்று சங்கை செய்யக்கூடாது. அப்படியானுல் ஸமாவர்த்தனம் செய்துகொண்ட ஆபஸ்தம்பியானவனுக்கு இரண்டு பூணூல் தரித்தல் முதலியவைகள் எங்கிருந்து எடுத்துக்கொள்

ளக் கூடியதாகும் முக்கியமாய் உபநயனப் பிரயோகத்திலேயே யக்ஞோபவீதத்தைப்பற்றி ஆபஸ்தம்ப மகரிஷி ஒன்றும் பிரஸ்தாபிக்கவில்லை. அது யாதுபற்றி தமது ஆசாரியரான போதாயன மகரிஷி விரிவாய்க் கூறியிருப்பதையெடுத்துக் கொள்வார்களென்ற கருத்தாலாமென்க. இது ஸூத்திர ஆராய்ச்சி செய்தவர்களுக்கு இலகுவாய் புலப்படும். மஹான்களான அப்பய்யதீக்ஷித பாதாள் அவர்களும் இக்கருத்தையே

" यज्ञोपवीतमिव विस्मृतमर्चनं ते "

யஜ்ஞோபவீதமிவ விஸ்ம்ருதமர்சநம் தே

ஓ பரமேசுவர ஆபஸ்தம்பமஹரிஷி உபனயனாதிகளில் யக்ஞோபவீதத்தை மறந்துவிட்டதுபோல் தம்முடைய பூஜையையும் மறந்துவிட்டார்பொலும் என்று விளக்கியிருக்கிறார்கள். அதனால் ஒரு ஸூத்திரத்தில் சொல்லப்படாத விசேஷம் வேறு ஸூத்திரங்களிலிருந்தும் பெரும்பாலும் போதாயன ஸூத்திரத்திலிருந்தும் கிரகித்துக்கொள்ள வேண்டியது என்று

स्वसूत्रेऽविद्यमाने तु परसूत्रेण वर्तते ।
बोधायनमतं कृत्वा स्वसूत्रफलभाग्भवेत् ॥

ஸ்வஸூத்ரேऽவித்யமாநே து பரஸூத்ரேண வர்த்ததே ।
போதாயநமதம் க்ருத்வா ஸ்வஸூத்ரபலபாக்பவேத் ॥

தன் ஸூத்திரத்திலில்லாவிடில் வேறு ஸூத்திரத்திலிருந்து கிரகிக்கலாம் போதாயந மஹரிஷி கூறியபடிசெய்தால்தன் ஸூத்திரப்பயனை அடைந்துவிடுவான் என்பதாதி வசனங்களால் அறியப்படுகின்றது. அதனாற்றான் உபாகர்மத்தன்று பிரம்மசாரிகளுக்கு வைகானஸ ஸூத்திரத்தில் விதிக்கப்பட்ட வபனம் அனுஷ்டிக்கப்பட்டு வருகின்றது. ஆகவே அக்கினிஹோத்திரியல்லாத கிரஹஸ்தனும் ஸமாவர்த்தனம் முதல் மேல் ஆசிரமம் ஸ்வீகரிக்குங்காலம்வரையில் அக்கினிஹோத்திரியாய்விட்டாலும் ஸர்வாங்க வபனம் செய்துகொள்ளவேண்டியது என்றேற்படுகிறது. அஷ்டாங்கஸங்கிரஹத்தில் தினசரி அனுஷ்டானத்தை விதிக்கும் தினசரியாத்தியாயத்தில்

" त्रिः पक्षस्य च श्मश्रु नख रोमाणि वर्धयेत् "

த்ரி: பக்ஷஸ்ய ச ஶ்மஶ்ரு நகரோமாணி வர்தயேத்

ஒரு பக்ஷத்திற்கு மூன்று தடவை ஸர்வாங்கவபனம் செய்துகொள்ளவேண்டும் என்று பொதுவாய் கிரஹஸ்தர்களுக்கு ஸர்வாங்க வபனம் உபதேசிக்கப்படுகின்றது. மனுஸ்மிருதியில்ஸர்வாங்கவபனம் கூறப்படவில்லையே யென்றால் கூறுவாம். ஆங்கு கிரஹஸ்த தர்மபிரகரணத்திலும்வாநப்பிரஸ்ததர்மபிரகரணத்திலுமாகவிரண்டு விடத்தில் வபனம்கூறப்பட்டிருக்கின்றது. கிரஹஸ்த தர்மமான வபனத்தில் கேசாதிகளைக்கூறினது ரோமங்களுக்கு முபலக்ஷணமாக கிரஹித்துக் கொள்ளவேண்டும். இதுபோலவே மற்ற ஸ்மிருதிவசநங்களுக்கும்பொருள்கொள்ளவேண்டும். அங்ஙனமாயின் ஆசௌசமுடிவில் ஸர்வாங்க வபனத்தை விசேஷித்து விதிப்பது எதற்காகவென்று சங்கிக்கலாம் தஹனதினத்தன்று கழுத்து பரியந்தம் வபனத்தை விதித்திருப்பதால் ஆசௌச முடிவிலுமப்படித் தானேயென்று ஸந்தேகம் நிகழ அதை விலக்குவதற்காக தகனதினத்தில் மாற்றப்பட்ட ஸர்வாங்க வபனத்தை மீண்டும் விதிப்பதாகவெண்ணி அந்த சங்கைக்கு ஸமாதானம் கொள்ளவேண்டும்.

विनातीर्थं विनायज्ञं मातापित्रोर्मृतिं विना ।
यो वापयति लोमानि सपुत्रः पितृघातकः ॥

விநா தீர்த்தம் விநாயஜ்ஞம் மாதாபித்ரோர்ம்ருதிம் விநா ।
யோவாபயதி ரோமாணி ஸபுத்ர: பித்ருகாதக: ॥

> தீர்த்தம், யக்ஞம், மாதாபிதாக்களின் மரணம் இவைகளைத் தவிர மற்றகாலத்தில் ரோமங்களை வபனம் செய்துகொண்ட புத்ரன் பிதிருக்களைக்கொன்றவனாவான்.

என்று மற்றொரு ஸ்மிருதி வசனமாகக் கூறப்பட்டதில் மாதாபிதாக்களின்மரணந்தவிர மற்ற காலங்களில் ரோமங்களை வபனம் செய்துகொள்வது தோஷமென்று ஏற்படுகின்றது. அப்படியானால் ஞாதிகளின் மரணத்தில் ஞாதிகளுக்கு 10-வது நாளில் ஸர்வாங்க வபனம் விதிக்கப்படுவது முரணப்படும். இதைப்பற்றிய மற்றுமுள்ள விசாரத்தை ஸம்ஸ்காரமென்று எழுதிவரும் விஷயத்தில் சௌளம் என்ற ஸம்ஸ்காரத்தைப்பற்றி எழுதும்போது விவரிப்போம்.

சுபம்!

பத்திராதிபர்.

यदि भवति तदेदं ज्योतिषं भूरिभेदं प्रपठितुमधिकारी सोन्यथा नामधारी इति च यद्वा, तत्तत्साधनानुष्ठानचतुराणां परंपरया तत्तदानन्दप्रदात्रीम् । यदि बुद्धिमतामियं तथा, नतर्हिमन्दानामत्राधिकार इत्य तआह–प्रस्फुटा मिति– तेषामपिसुबोधप्रदामित्यर्थः । वक्ष्यतिहि— "अस्तित्रैराशिकं पाटी बीजञ्च विमला मतिः । किमज्ञातं सुबुद्धीनामतो मन्दार्थमुच्यत" इति । तत्कुत इत्यतआह— संक्षिप्ताक्षरकोमलामलपदैर्लालित्यलीलावती- मिति— संक्षिप्ताक्षराणि = स्वल्पाक्षराणि = नातिदीर्घसमासानि । अनेनात वैदर्भीरीतिरेवाऽऽदृतेति गम्यते । कोमळानि = मञ्जुळानि = सारवन्तीतियावत् । अमलानि = लेशेनापि शब्दार्थदोषवर्जितानि । अनेन- निरर्थकशब्दराहित्यं व्याकरणादि सुसंस्कृतशब्दवत्वञ्चोक्तम् । "नटविटगायकगणिकाज्योतिषमुखकन्दराणि यदि नस्युः । वैयाकरणकिरातादप- शब्दमृगाः क यान्ति संत्रस्ताः" इति कस्यचित्परिहासोक्तिरपि परास्ता । एतादृशैः पदैर्लालित्यलीलावतीम् । इत्थंभूतलक्षणेतृतीया । तथाच ता- दृशपदाभिव्यङ्ग्यललितभावविलासवतीं पाटीं वच्मि । अनेन पाठ्यध्या- यस्य लीलावतीसंज्ञापि सूचिता । अहमित्यप्रयुज्यमानेपिलभ्यतएव । "अस्मद्युत्तमः" इति सूत्रात् । संक्षिप्ताक्षरेत्यादि विशेषणेन "अल्पा- क्षरमसंदिग्धं सारवद्विश्वतोमुखम् । अस्तोभमनवद्यञ्च सूत्रं सूत्रविदो विदु" रिति सूत्रलक्षणस्य मुखतोर्थतश्च सूचिततया सूत्ररूपमेवेदं पाटीगणित- मिति प्रतिपादितं भवति । अतएवोत्तरत्र "पाटीसूत्रोपमं बीजं" इत्यत्र संकलितव्यवकलितयोः करणसूत्रमित्यादिना "कार्यः क्रमा" दित्यादिषु च सूत्रशब्दोक्तिस्संगच्छते । अत्र पाटीमित्येत्वेन व्यक्तगणितं विषयः,प्रीति मित्यनेन पूर्वोक्ताप्रीतिः प्रयोजनं, चतुरप्रीतिप्रदामित्यनेनाधीतव्याकर- णादिर्द्विजोऽधिकारी यथायथं संबन्धश्च निरूपिताभवन्तीतिसर्वमवदातम्। शार्दूलविक्रीडितं वृत्तम् । "सूर्याश्वैर्मसजास्ततास्सगुरवश्शार्दूलविक्रीडित" मिति तल्लक्षणात् ॥ ॥ १ ॥

यः - எந்த மஹாகணபதி, स्मृत(स्मन्) - (பக்தஜனத்தினால்; ஸ்மரிக்கப்பட்டவராய், भक्तजनस्य - (கன்னை)பஜிக்கும்ஜனத்திற்கு विघ्नं - இடையூறை, विनिघ्नन् (मन्) - அடியோடு விலக்கிவிட்டு प्रीतिं - ஆனந்தத்தை, जनयते - பிரகாசிக்கச்செய்கின்றாரோ, तं - அந்த, वृन्दारकवृन्दवन्दितपदं - தேவர்களுடைய கூட்டத்தினால் நமஸ்கரிக்கப்பட்ட பாதங்களையுடைய, मतङ्गाननं - யானைமுகத்தோனை, (மஹாகணபதியை) नत्वा - நமஸ்கரித்து, चतुरप्रीतिप्रदां - ஸமர்த்தர்களுக்குப் பிரீதியைக்கொடுப்பதும், प्रस्फुटां - மிக்க வியக்தமானதும், संक्षिप्ताक्षरकोमलामलपदैः - சுருங்கிய எழுத்துக்களுடையதும், இனிமையாயுள்ளதும், தோஷமற்றதுமான பதங்களினால், लालित्यलीलावतीं - இலகுத்தன்மையின் லீலையையுடையதுமாகிய, सद्गणितस्य - ஸித்தாந்தசிரோமணியின் முதல்பாகமான. पाटीं - வியக்தகணிதத்தை, वच्मि - சொல்லுகிறேன். (க)

अथ संकलनव्यवकलनादिषूदाहरणीयत्वायकाश्चन परिभाषाः संज्ञाश्च निरूपयति— वराटकानामित्यादि श्लोकसप्तकैः । तत्र वराटकादि मूल्यपरिभाषामाह— वराटकानामिति—

वराटकानां दशकद्वयं यत् सा काकिणी ताश्च पणश्चतस्रः ।
ते षोडश द्रम्म इहावगम्यो द्रम्मैस्तथा षोडशभिश्च निष्कः ॥२॥

परिभाषानाम परितो व्याप्रियमाणस्तत्तत्समय संकेतः । यथाचाय मुदाहरणेषु व्याप्रियते, तथा संकलनादिषु स्फुटीभविष्यति । वराटका अपि क्वचिद्देशविशेषे कालविशेषे ताम्रमयादिवत् क्रयविक्रयादिषु मूल्यतया उपयुक्ता बभूवुः, तदनुसृत्याऽऽह— वराटकाः = कपर्दकाः, तेषां यद्दशकद्वयं = विंशतिः, सा, "शैत्यं हियत्सा प्रकृतिर्जलस्ये" तिवाद्विधेयप्राधान्यात्स्त्रीत्वम् । काकिणी = एका काकिणीत्यर्थः । प्रत्ययार्थैकत्वस्य विवक्षितत्वात् । इहावगम्य इतीहाप्यनुषञ्जनीयम् । इह = देशे काले, शास्त्रे वा । अवगम्येतिलिङ्गविपरिणामेन योजनीयम् । अत्र विंशतिवराटकाः एका काकिणीति सामानाधिकरण्यं तत्कार्यकारित्वेन यथा-

कथञ्चित्साहश्य विवक्षयेति ज्ञेयम् । अतएवोत्तरत्र द्रंमैस्तथा षोडशभिश्च-निष्क इति युज्यते । विंशतिवराटकैर्यत्साध्यते, तदेकया काकिण्यापि साध्येतेत्यभिप्रायः । एवमेवोत्तरत्राप्यूह्यम् । ताश्च चतस्रः = एकः पणः इहावगम्यः । ते चपणाष्षोडश = एकोद्रम्मइहावगम्यः । द्रंमैश्चषोडशभिः तुल्य इत्यध्याहार्यम् एकोनिष्कः इहावगम्यः ॥ ॥२॥

---

(1) நாணயங்கள்.

वराटकानां - சோழிகளுடைய, दशकद्वयं - இருபது, यत् - எதோ? सा - அது, काकिणी - (ஒரு) காகிணி (எனப்படும்.) ताः அந்த காகிணிகள், चतस्रश्च - நான்குகள் கொண்டது, पणः - ஒரு பணம், (எனப்படும்.) ते - அந்த பணங்கள், षोडश - பதினாறு (கொண்டது) द्रंमः - ஒரு த்ரம்மமென்று, इह - இந்த கணித சாஸ்திரத்தில், अवगम्यः - அறிந்துகொள்ளத்தக்கது, तथा - அப்படியே, षोडशभिः - பதினாறுகளான, द्रंमैः - த்ரம்மங்களால், निष्कः - ஒரு நிஷ்கமென்று அறிந்துகொள்ளத்தக்கது.

20-சோழி 1-காகிணீ	1-நிஷ்கம் 16-த்ரம்மம்	1-த்ரம்மம் 16-பணம்
4-காகிணீ 1-பணம்	,, 256-பணம்	,, 64காகிணீ
16-பணம் 1-த்ரம்மம்	,, 1024-காகிணீ	,, 1280 சோழி
16-த்ரம்மம் 1-நிஷ்கம	,, 20480-சோழி	

1-பணம் 4-காகிணீ 1-காகிணீ 20-சோழி

,, 80-சோழி

अथ सुवर्णादिमानपरिभाषामाहद्वाभ्याम्—

तुल्या यवाभ्यां कथिताऽत्र गुञ्जा वल्लस्त्रिगुञ्जो धरणं च तेऽष्टौ ।
गद्यानकस्तद्द्वयमिन्द्रतुल्यैः वल्लैस्तथैको घटकः प्रदिष्टः ॥ ॥३॥

अत्रेत्युक्तार्थम् । यवाभ्यां द्वाभ्यां तुल्या = सादृश्येन तुलनार्हा, एकागुञ्जा कथिता । तुलाङ्गैरितिशेषः तिस्रो गुञ्जा यस्यसतथा । गुञ्जात्रय समानतुलनोवल्लः, कथित इति लिङ्गविपरिणामेनयोज्यम् । ते च वल्ला अष्टौ एकं धरणं कथितम् । तयोर्धरणयोर्द्वयं एको गद्यानकः कथितः ।

इन्द्रशब्देन चतुर्दशसंख्या लक्ष्यते । इन्द्रतुल्यैश्चतुर्दशसंख्यैरित्यर्थः । वल्लै-स्तुल्यः एको धटकः प्रदिष्टः । अत्रापि लभ्यस्य कथितइत्यस्याऽनुवृत्तिं परिच्छिद्य प्रादिष्ट इति विशेषकथनं, पूर्वपूर्वं निर्दिष्टापेक्षया उत्तरोत्तरमेता-वद्गुणितमिति परिपाटीविच्छेदेन परिभाषान्तरनिर्देशं स्फोरयितुम् ॥ ३ ॥

---

(2) நிறுத்தலளவை.

अत्र - இந்த சாஸ்திரத்தில், यवाभ्यां -இரண்டுயவங்களோடு तुल्या - ஸமமான நிறையுள்ளது, गुञ्जा - (ஒரு) குந்துமணி (என்று) कथिता - சொல்லப்பட்டது. त्रिगुञ्जः - மூன்று குந்துமணி நிறையுள்ளது, वल्लः - (ஒரு) வல்லம் (என்று சொல்லப்பட்டது) ते - அந்த வல்லங்கள், अष्टौच - எட்டுக்கொண்டது, धरणं - ஒரு) தாணம் (என்று சொல்லப்பட்டது) तद्द्वयं - அந்த தரணங்களிர ண்டு கொண்டது, गद्यानकः - (ஒரு கத்தியானகம் என்று சொல் லப்பட்டது.) तथा - அப்படியே, इन्द्रतुल्यैः - பதினான்கு, वल्लैः - வல்லங்களால், एकः - ஒரு, धटकः - தடகம் (என்று) प्रादिष्टः - சொல்லப்பட்டது.

2 யவம் 1 குன்றுமணி	1 கத்யானகம் 16 வல்லம்
3 குன்றுமணி 1 வல்லம்	,, 48 குன்றுமணி
8 வல்லம் 1 தாணம்	,, 86 யவம்
2 தாணம் 1 கத்யானகம்	1 தாணம் 8 வல்லம்
14 வல்லம் 1 தடகம்	,, 24 குன்றுமணி
1 தடகம் 14 வல்லம்	,, 48 யவம்
,, 42 குன்றுமணி	1 வல்லம் 3 குன்றுமணி
,, 84 யவம்	,, 6 யவம்
1 கத்யானகம் 2 தாணம்	1 குன்றுமணி 2 யவம்

दशार्धगुञ्जं प्रवदन्ति माषं माषाह्वयैष्षोडशभिश्च कर्षम् ।
कर्षैश्चतुर्भिश्च पलं तुलाज्ञाः कर्षं सुवर्णस्य सुवर्णसंज्ञम् ॥४॥

दशार्धेति— दशार्ध = पञ्च, गुञ्जा यस्य मानस्य तं एकं माषं प्रवदन्ति । तुलाज्ञाः = तुलां = तुलनां, येजानन्ति, ते कथयन्ति । माष